



ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΑΙΓΑΙΟΥ

ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

3^ο Εργαστήριο Εκπαιδευτικής Μηχανικής

«Π.Μ.Σ. ΜΟΝΤΕΛΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ»

σε συνεργασία με

«Π.Μ.Σ. ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ: ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ»

**Θέμα: «Οι επιπτώσεις της τεχνητής νοημοσύνης στην εκπαίδευση &
η συμβολή της στο σχεδιασμό & την ανάπτυξη των εκπαιδευτικών
μονάδων»**



«Π.Μ.Σ. Μοντέλα Σχεδιασμού & Ανάπτυξης Εκπαιδευτικών Μονάδων»

«Π.Μ.Σ. Διδακτική Θετικών Επιστημών και Τεχνολογίες της Πληροφορίας & της Επικοινωνίας στην Εκπαίδευση:
Διεπιστημονική Προσέγγιση»

22 Ιουνίου 2024/ **live streaming**

Ρόδος, 22 Ιουνίου 2024

Ανακοίνωση

Όλες οι μεγάλες κοινωνικές μεταβολές συνδέονται με μεγάλες επικοινωνιακές ανατροπές και το αντίστροφο. Η ψηφιακή επανάσταση δημιούργησε μία νέα επικοινωνιακή πραγματικότητα που οδηγεί την κοινωνία σε πρωτόγνωρα μονοπάτια στην πορεία της προς την εντελή διαφοροποίηση της. Οι λειτουργίες της τείνουν να αποσυνδεθούν από τις έως τώρα διαφοροποιητικές/ διακριτές δικαιοδοσίες ως ιδιότητες προσώπων ή δομές εντός ενός δικτύου κοινωνικού νοήματος και να συνδεθούν ή να αποδοθούν σε τεχνητές ιδιότητες υβριδικών κοινωνικών οντοτήτων πέρα από τα όρια ελέγχου της λειτουργικά διαφοροποιημένης κοινωνίας.

Στη θεωρία του Νίκλας Λούμαν και των συστημάτων γενικότερα, υπονοείται μια άλλη πραγματικότητα πέρα από τον ορίζοντα των γεγονότων ως ισχυρά ενδεχόμενη. Μια κοινωνία μετά την λειτουργικά διαφοροποιημένη κοινωνία, με την έννοια ότι το προϊόν μπορεί να διαχειρίζεται και να ανασχεδιάζει τη διαδικασία της παραγωγής του, επομένως να εντάσσεται λειτουργικά στη διαφοροποιημένη κοινωνία ως μια υβριδική κοινωνική οντότητα. Μια πολύπλοκη κοινωνία της πληροφορίας και των πολύπλοκων μηχανών της.

Η ψηφιακή ολοκλήρωση της επικοινωνίας απομείωσε σε μεγάλο βαθμό την πολυπλοκότητα της κοινωνίας στο εκμαγείο των περιγράψιμων και υπολογίσιμων συλλογισμών, μεταφέροντας ταυτόχρονα την παραπεμπτική στο μέλλον ενδεχομενικότητα σε αναπαραστατικά βιωμένη διάσταση του δειγματικά παροντικού χώρου. Ενδυναμώνοντας με αυτόν τον τρόπο την ανθεκτικότητα της κοινωνίας και οδηγώντας την σε οριακές εκφράσεις και πρακτικές μέσα από μια κλιμακωτή μετάβαση σε μία κατάσταση διευρυμένων ορίων. Όπου παράγεται περισσότερη και πολυσχιδέστερη επικοινωνία και περισσότερη και πολυσχιδέστερη κοινωνία. Με εκπληκτικά εργαλεία που συνδυάζουν την ανθρώπινη με την κοινωνική και την τεχνητή αναστοχαστική λειτουργία σε πολλαπλά επίπεδα. Από τα παρατηρούμενα, στα ετεροπαρατηρούμενα και εν τέλει στα αυτοπαρατηρούμενα συστήματα.

Δεν υπάρχει πιο τρανταχτή απόδειξη για την κοινωνική μηχανική αξία της συστημικής θεωρίας, από τη ραγδαία ανάπτυξη του κλάδου της τεχνητής νοημοσύνης (TN) ως μιας νέας γνωσιακής περιπέτειας. Η συστημική θεωρία ως μια επικοινωνιακή θεώρηση του κόσμου, με την αναπόδραστη ανάγκη για επιλογή πληροφορίας, μηνύματος και κατανόησης προτείνει μοντέλα που τον αναπαριστούν πληροφοριακά απομειώνοντας την πολυπλοκότητά του και καθιστώντας τον/την διαχειρίσιμο/η. Η κοινωνική μηχανική της συστημικής θεωρίας δεν αποτυπώνεται πουθενά αλλού καλύτερα από τον τομέα της TN ως μία προβολή ευφύων συμπεριφορών σε κοινωνικές ή πληροφοριακές και εν τέλει επικοινωνιακές οντότητες, με στόχο την λειτουργικά επαρκή διαχείριση της συστημικής και περιβαλλοντικής πολυπλοκότητάς τους.

Ο όρος 'Artificial Intelligence' προτάθηκε το 1955 όταν οι John McCarthy, Marvin L. Minsky, Nathaniel Rochester και Claude E. Shannon πρότειναν την «Τεχνητή Νοημοσύνη» ως θέμα θερινού προγράμματος μελέτης στο Dartmouth College του Hanover στο New Hampshire. Ο ορισμός της TN έχει εξελιχθεί με τον χρόνο και σήμερα αναφέρεται στον κλάδο της Πληροφορικής που ασχολείται με λογισμικό και μηχανισμούς που προσομοιώνουν κάποιες διαδικασίες από τις λειτουργικές διεργασίες της ανθρώπινης νοημοσύνης, όπως η αισθητηριακή αντίληψη, η μάθηση, ο τυπικός συλλογισμός, η γενική επίλυση προβλημάτων, η ομιλία κ.α.. Ο Τζον Μακάρθι όρισε συνοπτικά τον τομέα αυτόν της Πληροφορικής ως *«επιστήμη και μεθοδολογία της δημιουργίας νοημόνων μηχανών»*.

Πρόκειται για έναν διεπιστημονικό κλάδο, που διασυνδέει τις επιστήμες της πληροφορικής, της φιλοσοφίας, των μαθηματικών, της νευρολογίας, της γλωσσολογίας, της ψυχολογίας, και της κυβερνητικής, με στόχο την εξομίωση ενός περίπλοκου προγραμματισμού με την πολυπλοκότητα της ανθρώπινης νοημοσύνης και την ανάπτυξη συστημάτων με ευφυή ή νοήμονα συμπεριφορά με στοιχεία συλλογιστικής, μάθησης, αντίληψης και προσαρμογής στο περιβάλλον. Διακρίνεται στη συμβολική τεχνητή νοημοσύνη, η οποία επιχειρεί να προσεγγίσει την ανθρώπινη ως σύστημα επεξεργασίας διακριτών συμβόλων με λογικούς κανόνες υψηλού επιπέδου και στην υποσυμβολική ή συνδεδετιστική (connectionist) τεχνητή

νοημοσύνη, η οποία προσπαθεί να αναπαράγει με περίπλοκα μοντέλα την πολυπλοκότητα της ανθρώπινης νοημοσύνης χρησιμοποιώντας διασυνδεδεμένα *στοιχειώδη αριθμητικά μοντέλα* και στατιστικές τεχνικές που συνθέτουν επαγωγικά νοήμονες συμπεριφορές.

Η ΤΝ διένυσε περίοδο διαχείμασης με περιορισμό της χρηματοδότησης των ερευνών στο ελάχιστο από το 1973 μέχρι περίπου τις αρχές της δεκαετίας του 1990, επειδή τα αποτελέσματά της δεν έβρισκαν ικανοποιητική πρακτική εφαρμογή. Με την αύξηση της διαθέσιμης υπολογιστικής ισχύος και ταχύτητας των Η/Υ, την έλευση του διαδικτύου και τη δυνατότητα σχεδόν ταυτόχρονης άντλησης και επεξεργασίας των μεγάλων δεδομένων (big data) η ΤΝ ανέκτησε δημοτικότητα με μεγάλης κλίμακας εφαρμογές και αυτόματη προσαρμογή του περιεχομένου στο προφίλ των χρηστών. Πρόσφατο, ιστορικό ορόσημο στην δημοτικότητα της ΤΝ αποτελεί η διάθεση των εφαρμογών Μεγάλων Γλωσσικών Μοντέλων με ιστορικό σημείο αναφοράς το ChatGPT 3.5 της OpenAI στις 30 Νοέμβριου του 2022. Το σύστημα αυτό απέκτησε 1 εκατομμύριο χρήστες τις πρώτες πέντε μέρες της διάθεσης του και μέσα σε ένα μήνα είχε ξεπεράσει τα 180 εκατομμύρια χρηστών. Τα μεγάλα γλωσσικά μοντέλα και οι εφαρμογές παραγωγικής (generative) ΤΝ, τα οποία δεν εντοπίζουν απλώς πηγές πληροφοριών όπως οι μηχανές αναζήτησης αλλά συνθέτουν κείμενα, ποιήματα, εικόνες, ομιλίες, video ακόμα και επιστημονικά δοκίμια σε βαθμό που να δυσκολεύονται ακόμα και οι ειδήμονες να διακρίνουν, αν είναι προϊόν υπολογιστή ή ανθρώπου, έχουν προβληματίσει την κοινωνία γενικά και έχουν πυροδοτήσει άνευ προηγουμένου συζήτηση σε όλα τα επίπεδα για τις επιπτώσεις που θα έχουν στο μέλλον.

Συμπερασματικά, η ΤΝ είναι σήμερα πολλά περισσότερα από την επικρατούσα κοινή αντίληψη. Είναι η έκφραση μια νέας επικοινωνιακής ικανότητας των κοινωνιών και των μελών τους σε ένα περιβάλλον τέτοιας γνωσιακής πολυπλοκότητας που οι παραδοσιακοί ρόλοι και οι υπάρχουσες δομές δε θα μπορούσαν ποτέ να διαχειριστούν. Η μετέπειτα αποτύπωση της κοινωνίας. Έτσι και η ΤΝ, όπως κάθε επικοινωνιακή επανάσταση, προκαλεί συναισθήματα ευφορίας αλλά και φόβου μιας επικείμενης περαιτέρω αποξένωσης.

Καθορίζοντας, απρόσωπα και εκτός πλαισίου των ρόλων, την επικοινωνία η ΤΝ έχει διεισδύσει αυτοαναφερόμενη και αυτοποιούμενη σε όλα τα έως τώρα λειτουργικά και επικοινωνιακά διαφοροποιημένα συστήματα. Από την τέχνη και τις οικείες σχέσεις έως την επιστήμη, την πολιτική και την οικονομία. Αιφνιδιάζοντας τις κοινωνίες της διεκπεραιωτικά διαδικαστικής καθήλωσης και νωθρότητας. Αναδεικνύοντας τις δομικές λειτουργίες τους ως

ξεπερασμένες κοινωνικές οντότητες που αργά αλλά σταθερά αποξενώνονται από τα μέλη τους.

Για το σύστημα της εκπαίδευσης η εξέλιξη αυτή έχει ιδιαίτερη μετασχηματιστική σημασία. Πέραν του γεγονότος ότι η εκπαίδευση συμβάλλει στην κοινωνικοποίηση, είναι επίσης αδιαμφισβήτητο ότι προάγει και προασπίζει το μοντέλο μιας άλλης κοινωνίας. Από τη μία πλευρά, απομειώνει το μανθάνον υποκείμενο, καθώς υποβαθμίζει μέρος της γνωσιακής του ικανότητας σε χρηστική δεξιότητα τη στιγμή που, χάρη στο γνωσιακό περιεχόμενο αυτής της συλλογικά ελεγχόμενης χρηστικής δεξιότητας, εμπλουτίζει, από την άλλη πλευρά, την υποκειμενική μαθησιακή ικανότητα και κοινωνικοποιεί τη γνωσιακή του ευθύνη. Συμβάλλει, κατά συνέπεια, στην αλλαγή και στο μετασχηματισμό των κοινωνιών, δια της μετάβασης του υποκειμένου ως κοινωνικής οντότητας σε επιθυμητά επίπεδα ανάπτυξης. Για το σκοπό αυτό η συστημική προσέγγιση της εκπαίδευσης αξιοποιεί τις κατεξοχήν ευφυείς προσωπικές και κοινωνικές ικανότητες αλλά και διαδικασίες που φαίνεται να οικειοποιείται, πλέον, και η ΤΝ, μπαίνοντας μαζί της σε έναν άτυπο αλλά με πολλές επιπτώσεις ανταγωνισμό, ως ενός αόρατου εισβολέα.

Αδιαμφισβήτητα, όμως, οι νέες μορφές κοινωνικής ανάπτυξης και οι συνεπακόλουθες κοινωνικές προκλήσεις, απαιτούν, για τη διαχείριση και την αντιμετώπισή τους, εξίσου νέες μορφές διαδικασιών οργάνωσης, λειτουργίας, συνεργασίας, εργασίας και υποστήριξης. Σε αυτό το συγκείμενο πρέπει να θεαθεί και η ΤΝ. Ως απάντηση στις προκλήσεις των καιρών. Ως αναγνώριση της δύναμης του ανθρώπου να αναγνωρίζει τις αδυναμίες του και μέσω αυτής της αυτεπίγνωσης να βελτιώνει τη θέση του στον κόσμο μέσω της επιστήμης και να συμμετέχει ουσιαστικά στην παραγωγή και ανάδυση του μέλλοντός του.

Το αποτροπιαστικό επικοινωνήμα περί «Απειλής της Τεχνητής Νοημοσύνης» ως ανακλαστική αντίδραση στην επιθετικότητα μιας αγοράς απρόσωπων εκπαιδευτικών πακέτων που στο όνομα της ΤΝ υπόσχονται εξατομικευμένο μαθησιακό αποτέλεσμα χωρίς μαθησιακή διεργασία, σε συνεκτικά διαφοροποιημένα παιδαγωγικά περιβάλλοντα, έρχεται να προστεθεί σε ένα μακρύ κατάλογο παράδοξων επιλογών στη διαχείριση ενός ακόμα επιτεύγματος της λειτουργικά διαφοροποιημένης, πολύπλοκης και δομικά μονίμως εξουθενωμένης σύγχρονης κοινωνίας. Ανησυχίες του τύπου: «ποιες είναι οι επιπτώσεις από τη χρήση της Τεχνητής Νοημοσύνης στην εκπαίδευση» θέτουν σύνθετα, συχνά, αμείλικτα ερωτήματα σε σχέση με τις πραγματικές προθέσεις της εκπαίδευσης και τις πραγματικές της δυνατότητες παρέμβασης στην ανάπτυξη των ανθρώπων και της κοινωνίας. Πρόκειται, όμως, για ερωτήματα που, εάν τεθούν χωρίς τη συστημική αντίληψη της ευφυΐας και της

νοημοσύνης, κινδυνεύουν να οδηγήσουν σε νέες αδιέξοδες εκδοχές οργανωσιακών και προσωπικών αμυντικών ρουτινών. Στη συζήτηση αυτή αντιπαρατίθενται εκ νέου οι διαφορετικές αντιλήψεις για την κοινωνία, την οργάνωση και τη λειτουργία της, ενώ η απουσία της κουλτούρας του αναστοχασμού ενισχύει περαιτέρω υποφώσκοντα αρνητικά στερεότυπα και αμυντικά αντανακλαστικά.

Στο εφετινό Εργαστήριο Εκπαιδευτικής Μηχανικής επιδιώκεται μια πρώτη γνωριμία με την νέα αυτή επικοινωνιακή, πληροφοριακή και γνωσιακή πραγματικότητα στο πεδίο της εκπαίδευσης και επιχειρείται η οριοθέτηση δυνατοτήτων, διαδικασιών, εργαλείων ελέγχου και προγραμμάτων υποστήριξης της ανάπτυξης σχολικών μονάδων, μέσω της τεχνητής νοημοσύνης, ως αυτονομίες, από την οπτική της συστημικής θεωρίας και των θεωριών πολυπλοκότητας.

Πρόγραμμα:

Σάββατο 22 Ιουνίου 2024

Αίθουσα: Αμφιθέατρο 1^{ου} ορόφου «John Dewey», κτίριο Κλεόβουλος, Δημοκρατίας 1, Ρόδος Πανεπιστήμιο Αιγαίου / δυνατότητα live streaming

16:00 - 16:30

Υποδοχή, εισαγωγή στην προβληματική του εργαστηρίου

- Κοντάκος, Αν. καθηγητής Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Παν/μίου Αιγαίου
- Καλαβάσης, Φρ. καθηγητής Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Παν/μίου Αιγαίου
- Φεσάκης Γ. καθηγητής Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Παν/μίου Αιγαίου

16:30 - 17.30

- Κεντρικός Ομιλητής, Πήτας Ι. καθηγητής Τμ. Πληροφορικής ΑΠΘ, «Τεχνητή Νοημοσύνη και Εκπαίδευση: Επιπτώσεις στις πανεπιστημιακές Ανθρωπιστικές και Παιδαγωγικές Σπουδές»

17:30 - 18:15

- Εργαστηριακή Δραστηριότητα Μηχανικής από το Εκπαιδευτικό Πεδίο Φεσάκης Γ. καθηγητής Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Παν/μίου Αιγαίου

18:15 - 19:30

- Στρογγυλό Τραπέζι με συμμετοχή διδασκόντων/ουσών των ΠΜΣ και ομιλητών από το ευρύτερο πλέγμα εκπαιδευτικών και μη, δημόσιων και ιδιωτικών οργανισμών.

19:30

- Λήξη εργασιών Εργαστηρίου

I. Πήτας «Τεχνητή Νοημοσύνη και Εκπαίδευση: Επιπτώσεις στις πανεπιστημιακές Ανθρωπιστικές και Παιδαγωγικές Σπουδές»

3ο Εργαστήριο Εκπαιδευτικής Μηχανικής, Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Ρόδος, 22 Ιουνίου 2024

Η Γενεσιακή Τεχνητή Νοημοσύνη (Generative AI) και ιδιαίτερα τα Μεγάλα Γλωσσικά Μοντέλα (Large Language Models) έχουν δημιουργήσει νέες συνθήκες έρευνας και διδασκαλίας στις Ανθρωπιστικές Επιστήμες και, ειδικότερα, στην Φιλολογία και τις Παιδαγωγικές Επιστήμες. Στηρίζονται στην απεικόνιση των λέξεων σε σειρές (σωστότερα, διανύσματα) αριθμών. Άλλες μορφές Γενεσιακής Τεχνητής Νοημοσύνης μπορούν να δημιουργήσουν εικόνες ή άλλο πολυμεσικό υλικό που δεν διακρίνεται εύκολα από το παραγόμενο από καλλιτέχνη.

Από την στιγμή που και τα τελευταία οχυρά (γλώσσα και καλλιτεχνική δημιουργία) έχουν αλωθεί από τους αριθμούς, είναι φυσικό επόμενο ότι ένα μεγάλο μέρος της έρευνας και διδασκαλίας τους να μαθηματικοποιηθεί, τουλάχιστον για το ορατό μέλλον. Το γεγονός αυτό έχει δραματικές επιπτώσεις στην δομή της διδασκαλίας και στις παιδαγωγικές μεθόδους σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης. Ίσως μάλιστα να αποδειχθεί ότι και η ανθρώπινη και η μηχανική μάθηση υπακούουν σε κάποιους κοινούς νόμους. Φαίνεται ότι αυτές οι παιδαγωγικές αλλαγές δεν θα είναι παροδικές, αλλά ήρθαν για να μείνουν για πολλά χρόνια. Τι σημαίνει η τάση αυτή για τις Παιδαγωγικές σπουδές γενικότερα; Πως πρέπει οι Πανεπιστημιακές σπουδές να μετασχηματιστούν ώστε, όχι απλώς να επιβιώσουν, αλλά να ανθίσουν στις νέες συνθήκες;

Πως μπορούν οι νέες τεχνολογίες Πληροφορικής και ΤΝ να επιτρέψουν να ανθίσει η δημιουργικότητα, αντί να γίνουν εργαλεία αντιγραφής και όργανα τεχνοφοβίας; Είναι κάτι τέτοιο ανθρωπίνως δυνατό ή το ζητούμενο (σχεδόν υπεράνθρωποι ανθρωπιστές-επιστήμονες, με βάση τα σημερινά δεδομένα) είναι απλώς μια ουτοπία; Ποιες είναι οι επιπτώσεις στην βασική και μέση εκπαίδευση; Τι βήματα πρέπει να γίνουν ώστε οι σημερινοί Παιδαγωγοί να μην μείνουν τεχνόφοβοι ουραγοί των εξελίξεων, αλλά να πρωτοστατήσουν στους νέους ορίζοντες που ανοίγονται; Πως εν τέλει μπορούμε να μορφώσουμε επιστήμονες και πολίτες που και τις τεχνολογίες αυτές να κατακτήσουν και την γνώση να επαυξήσουν και μεταδώσουν στις νέες γενιές; Αν δεν τα καταφέρουμε, το μέλλον θα είναι δυστοπικό.

Σύντομο Βιογραφικό Σημείωμα του κ. Ιωάννη Πήτα



Πήτας Ιωάννης, Κωνσταντίνου. Διδάκτωρ Ηλεκτρολόγος Μηχανικός, καθηγητής του Τμήματος Πληροφορικής Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (από το 1994). Διακρίσεις: IEEE fellow, IEEE Distinguished Lecturer, EURASIP fellow. Σπουδές: Διπλ. Ηλεκτρολόγος Μηχανικός ΑΠΘ 1980, Διδάκτορας Ηλεκτρολόγος Μηχανικός ΑΠΘ 1985. Ασχολείται ερευνητικά με την τεχνητή νοημοσύνη, τα αυτόνομα συστήματα, τεχνητή όραση, μηχανική μάθηση, ευφυή ψηφιακά μέσα, ανθρωποκεντρικούς υπολογιστές και επεξεργασία βιοιατρικής εικόνας. Διετέλεσε επισκέπτης καθηγητής σε 12 Πανεπιστήμια του εξωτερικού. Έχουν δημοσιευθεί περισσότερες από 970 εργασίες του σε διεθνή περιοδικά ή συνέδρια και 46 κεφάλαια σε ξενόγλωσσα βιβλία. Συνέγραψε, εξέδωσε και συν-εξέδωσε 15 βιβλία. Έχει δώσει 129 προσκεκλημένες ομιλίες σε διεθνή συνέδρια και Πανεπιστήμια. Υπήρξε μέλος επιστημονικών επιτροπών περισσότερων των 291 συνεδρίων και συνδιοργανωτής 38 συνεδρίων. Συμμετείχε σε 75+ προγράμματα έρευνας και ανάπτυξης και ήταν επιστημονικός υπεύθυνος σε 47 από αυτά. Ήταν γενικός ή τεχνικός πρόεδρος 5 διεθνών συνεδρίων. Έχει 37300+ ετεροαναφορές στο έργο του και h-index 92+. Είναι Διευθυντής του Εργαστηρίου Τεχνητής Νοημοσύνης και Ανάλυσης Πληροφοριών ΑΠΘ. Ήταν ιδρυτής και Πρόεδρος της IEEE Autonomous Systems Initiative <https://ieeeseasignalprocessingsociety.org/>. Είναι Πρόεδρος της Διεθνούς Ακαδημίας Διδακτορικών Σπουδών στην Τεχνητή Νοημοσύνη (International Artificial Intelligence Doctoral Academy, AIDA) <https://www.i-aida.org/> <https://www.i-aida.org/>. Είναι συντονιστής του ερευνητικού έργου Horizon Europe TEMA (<https://tema-project.eu/>) κύριος ερευνητής για το ΑΠΘ στα ερευνητικά έργα Horizon Europe SIMAR (<https://simar-project.eu/>), AI4Europe (<https://www.egi.eu/project/ai4europe/>), και H2020 Aerial Core (<https://aerial-core.eu/>), AI4Media (<https://www.ai4media.eu/> ένα από τα 4 έργα αριστείας της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στην Τεχνητή Νοημοσύνη). Έλαβε το βραβείο ΑΠΘ ερευνητή με μεγαλύτερο αριθμό ετεροαναφορών (2009). Με βάση το <https://research.com/> είναι πρώτος στην Ελλάδα και 319 διεθνώς επιστήμων Πληροφορικής (2022).

Email: pitas@csd.auth.gr

ΑΙΑ Lab: <https://aija.csd.auth.gr/>

Useful links: <https://scholar.google.gr/citations?hl=en&user=IWmGADwAAAAJ>
<https://research.com/university-rankings/computer-science/gr>